

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 19. decembris)

par Eiropas Atomenerģijas kopienas pievienošanas Konvencijai par kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību

(2008/99/EK, Euratom)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 101. panta 2. punktu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 10. jūlija Lēmumu 2007/513/Euratom, ar ko apstiprina Eiropas Atomenerģijas kopienas pievienošanas grozītajai Konvencijai par kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma (Euratom līguma) 2. panta e) punktā ir noteikts, ka Eiropas Atomenerģijas kopiena (Kopiena) ar atbilstošu uzraudzību nodrošina, lai kodolmateriālus nenovirzītu nolūkiem, kuriem kodolmateriāli nav paredzēti.
- (2) Konvenciju par kodolmateriālu fizisko aizsardzību (CPPNM) pieņēma 1979. gadā un tā stājās spēkā 1987. gadā. CPPNM ⁽²⁾ līgumslēdzējas puses ir Kopiena un 128 valstis. Visas ES dalībvalstis ir CPPNM puses.
- (3) Eiropas Kopienu Tiesa (Tiesa) ⁽³⁾ ir lēmusi, ka dalībvalstu līdzdalība CPPNM ir savietojama ar Euratom līguma notei-

kumiem tikai ar nosacījumiem, ka, ciktāl tas attiecas uz pašas Kopienas pilnvarām un jurisdikciju, Kopiena kā tāda ir CPPNM līgumslēdzēja puse tādā pašā veidā kā dalībvalstis un ka dažas CPPNM saistības attiecībā uz Kopienas var izpildīt tikai ciešā Kopienas sadarbībā ar dalībvalstīm gan sarunu un slēgšanas procesā, gan pieņemto saistību izpildē,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā ir apstiprināta pievienošanās Konvencijai par kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību.

Konvencijas par kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību teksts (1. pielikums) un Eiropas Atomenerģijas kopienas deklarācija saskaņā ar minētās konvencijas 18. panta 4. punktu un 17. panta 3. punktu (2. pielikums) ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

Iespējami drīz pēc šā lēmuma pieņemšanas pievienošanās instrumentu, kas ir vēstule, kuru parakstījis Eiropas Komisijas delegācijas vadītājs starptautiskajās organizācijās Vinē, deponē Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras ģenerāldirektoram, kas ir Konvencijas par kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību depozitārs.

⁽¹⁾ OV L 190, 21.7.2007., 12. lpp.

⁽²⁾ Stāvoklis 2007. gada 31. maijā.

⁽³⁾ Tiesas 1978. gada 14. novembra Nolēmums 1/78, ECR 1978., 2151. lpp. un jo īpaši nolēmuma pirmā rezolutīvā daļa un 34. punkts.

3. pants

Par ārējiem sakariem atbildīgais Eiropas Komisijas loceklis šim lēmumam pievienotajā paziņojumā (3. pielikums) apstiprina, ka Eiropas Komisijas delegācijas vadītājs starptautiskajās organizācijās Vīnē ir pilnvarots iespējami drīz pēc šā lēmuma pieņemšanas deponēt lēmumam pievienoto deklarāciju Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras ģenerāldirektoram, kas ir Konvencijas par kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību deponētārs ("Pilnvaras").

Briselē, 2007. gada 19. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Andris PIEBALGS

1. PIELIKUMS

Konvencija par kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību

VALSTIS, KAS IR ŠIS KONVENCIJAS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATZĪSTOT visu valstu tiesības attīstīt un izmantot kodolenerģiju nemilitāriem mērķiem un to leģitīmo ieinteresētību potenciālajos ieguvumos, kas izriet no kodolenerģijas miermīlīgas izmantošanas,

PĀRLIECINĀTAS, ka ir jāatvieglo starptautiskā sadarbība un kodoltehnoloģijas nodošana kodolenerģijas miermīlīgai izmantošanai,

IEVĒROJOT, ka fiziskā aizsardzība ir būtiski svarīga sabiedrības veselības, drošības, vides, kā arī valstu un starptautiskās drošības aizsardzībai,

NEMOT VĒRĀ Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtos noteiktos mērķus un principus attiecībā uz starptautiskā miera un drošības saglabāšanu, un labu kaimiņattiecību un draudzīgu attiecību veicināšanu, un valstu sadarbību,

IEVĒROJOT, ka atbilstoši Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtu 2. panta 4. punktam "visas dalībvalstis savās starptautiskajās attiecībās atturas no spēka draudiem vai tā lietošanas kā pret jebkuras valsts teritoriālo neaizskaramību vai politisko neatkarību, tā arī jebkurā citā veidā, kas nav savienojams ar Apvienoto Nāciju mērķiem",

ATGĀDINOT Ģenerālās Asamblejas 1994. gada 9. decembra rezolūcijai 49/60 pievienoto Deklarāciju par pasākumiem starptautiskā terorisma likvidēšanai,

VĒLĒDAMĀS novērst potenciālās briesmas, ko rada kodolmateriālu nelikumīga tirdzniecība, nelikumīga paņemšana un izmantošana un kodolmateriālu un kodoliekārtu sabotāža, un atzīmējot, ka fiziskā aizsardzība pret šādu rīcību ir kļuvusi par valstiski un starptautiski svarīgu jautājumu,

NOPIETNI NORŪPĒJUŠĀS par terorisma aktu skaita palielināšanos visā pasaulē visos terorisma veidos un izpausmēs un par draudiem, ko rada starptautiskais terorisms un organizētā noziedzība,

UZSKATOT, ka fiziskajai aizsardzībai ir svarīga nozīme kodolmateriālu neizplatīšanas un pretterorisma mērķu atbalstīšanā,

VĒLĒDAMĀS ar šo konvenciju dot ieguldījumu kodolmateriālu fiziskās aizsardzības stiprināšanā un kodoliekārtu izmantošanā miermīlīgiem mērķiem,

PĀRLIECINĀTAS, ka nodarījumi attiecībā uz kodolmateriāliem un kodoliekārtām ir ļoti svarīgs jautājums un ka neatliekami ir jāsteno piemēroti un efektīvi pasākumi vai jāstiprina esošie pasākumi, lai nodrošinātu tādu nodarījumu novēršanu, atklāšanu un sodīšanu,

VĒLĒDAMĀS stiprināt turpmāku starptautisko sadarbību, lai atbilstoši katras dalībvalsts tiesību aktiem un šai konvencijai izveidotu efektīvus pasākumus kodolmateriālu un kodoliekārtu fiziskajai aizsardzībai,

PĀRLIECINĀTAS, ka šai konvencijai jāpapildina kodolmateriālu droša izmantošana, glabāšana un pārvadāšana un kodoliekārtu droša darbība,

ATZĪSTOT, ka pastāv starptautiski formulēti fiziskās aizsardzības ieteikumi, kurus laiku pa laikam atjaunina un kuri var sniegt pamatnostādnes par mūsdienu līdzekļiem efektīvu fiziskās aizsardzības līmeņu sasniegšanai,

ATZĪSTOT arī, ka par militāriem mērķiem izmantojamo kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību ir atbildīga valsts, kurai ir tādi kodolmateriāli un kodoliekārtas, un izprotot, ka tādi materiāli un iekārtas ir un turpinās būt stingri fiziski aizsargātas,

IR VIENOJUSĀS par turpmāko.

1. pants

Šajā konvencijā:

- a) "kodolmateriāli" ir plutonijs, izņemot plutoniju ar plutonija-238 izotopa koncentrāciju, kas pārsniedz 80 %; urāns-233; urāns, kas bagātināts ar izotopu 235 vai 233; urāns, kas satur dabā sastopamo izotopu maisījumu un kas nav rūdas vai rūdas atlieku veidā; jebkurš materiāls, kas satur vienu vai vairākus no iepriekš minētajiem;
- b) "urāns, kas bagātināts ar izotopu 235 vai 233," ir urāns, kas satur izotopu 235 vai 233, vai abus tādā daudzumā, ka minēto izotopu summas daudzuma attiecība pret izotopu 238 ir lielāka par izotopa 235 dabā sastopamo attiecību pret izotopu 238;
- c) "starptautiskais kodolmateriālu transports" ir kodolmateriālu sūtījuma pārvadāšana ar jebkuru transportlīdzekli, kas paredzēts izbraukšanai no sūtījuma izcelsmes valsts teritorijas, sākot ar izbraukšanu no nosūtītāja telpām attiecīgajā valstī un beidzot ar ierašanos saņēmēja telpās galamērķa valstī;
- d) "kodoliekārta" ir iekārta (tostarp ar to saistītās ēkas un aprīkojums), kurā ražo, pārstrādā, izmanto kodolmateriālus, ar tiem rīkojas, glabā vai likvidē, ja tādas iekārtas bojājums vai traucējumi tajā varētu izraisīt ievērojamu starojuma vai radioaktīvo materiālu daudzumu izplūdi;
- e) "sabotāža" ir jebkura apzināta darbība, kas ir vērsta pret kodoliekārtu vai izmantošanā, glabāšanā vai pārvadāšanā esošiem kodolmateriāliem un kas starojuma iedarbības vai radioaktīvo vielu izplūdes dēļ varētu tieši vai netieši apdraudēt personāla, sabiedrības vai vides veselību un drošību.

1.A pants

Šīs konvencijas nolūki ir sasniegt un uzturēt miermīlīgiem mērķiem izmantojamo kodolmateriālu un miermīlīgiem mērķiem izmantojamo kodoliekārtu efektīvu fizisko aizsardzību visā pasaulē, novērst un apkarot nodarījumus attiecībā uz tādām materiāliem un iekārtām visā pasaulē, kā arī atvieglot dalībvalstu sadarbību šo nolūku sasniegšanai.

2. pants

- 1. Šī konvencija ir piemērojama miermīlīgiem mērķiem izmantojamiem kodolmateriāliem, ko izmanto, glabā un pārvadā, un miermīlīgiem mērķiem izmantojamām kodoliekārtām, tomēr ar nosacījumu, ka šīs konvencijas 3. un 4. pantu un 5. panta 4. punktu piemēro tādām materiāliem tikai tik ilgi, kamēr tie ir starptautiskā kodolmateriālu pārvadāšanā.
- 2. Par fiziskās aizsardzības režīma izveidošanu, īstenošanu un paturēšanu spēkā dalībvalstī pilnībā atbildīga ir attiecīgā dalībvalsts.
- 3. Izņemot saistības, ko dalībvalstis skaidri uzņēmušās saskaņā ar šo konvenciju, nekas šajā konvencijā nav interpretējams kā tāds, kas ietekmētu valsts suverēnās tiesības.
- 4. a) Nekas šajā konvencijā neietekmē citas dalībvalstu tiesības, saistības un atbildību atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtu nolūkiem un principiem un starptautiskajām humanitārajām tiesībām.
- b) Šī konvencija nenosaka bruņoto spēku darbības bruņota konflikta laikā, atbilstoši šo terminu izpratnei starptautiskajās humanitārajās tiesībās, kas regulē minētās darbības, un šī konvencija nenosaka darbības, ko, pildot savus oficiālos pienākumus, veic valsts bruņotie spēki, ciktāl attiecīgos pienākumus nosaka citi starptautisko tiesību aktu noteikumi.

- c) Nekas šajā konvencijā nav uzskatāms par likumīgu atļauju lietot vai draudēt lietot spēku attiecībā uz kodolmateriāliem vai kodoliekārtām, ko izmanto miermīlīgiem nolūkiem.
 - d) Nekas šajā konvencijā nepiedod vai nepadara par likumīgu citādi nelikumīgu rīcību un nenovērš saukšanu pie atbildības atbilstoši citiem tiesību aktiem.
5. Šī konvencija nav piemērojama kodolmateriāliem, ko izmanto vai saglabā militāriem nolūkiem, vai kodoliekārtām, kas satur šādu materiālu.

2.A pants

1. Katra dalībvalsts izveido, īsteno un patur spēkā piemērotu fiziskās aizsardzības režīmu, kas piemērots tās jurisdikcijā esošajiem kodolmateriāliem un kodoliekārtām, ar mērķi:

- a) aizsargāt pret zādzību un citu nelikumīgu paņemšanu kodolmateriālus, ko izmanto, glabā un pārvadā;
- b) nodrošināt ātru un visaptverošu pasākumu īstenošanu, lai noteiktu atrašanās vietu un attiecīgā gadījumā atgūtu trūkstošos vai nozagtos kodolmateriālus; ja materiāli atrodas ārpus tās teritorijas, minētā dalībvalsts rīkojas saskaņā ar 5. pantu;
- c) aizsargāt kodolmateriālus un kodoliekārtas pret sabotāžu; un
- d) mīkstināt vai līdz minimumam samazināt sabotāžas radioloģiskās sekas.

2. Īstenojot 1. punktu, katra dalībvalsts:

- a) izveido un patur spēkā tiesisko un reglamentējošo pamatu fiziskās aizsardzības pārvaldīšanai;
- b) izveido vai ieceļ kompetento iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par tiesiskā un reglamentējoša pamata īstenošanu; un
- c) veic citus kodolmateriālu un kodoliekārtu fiziskajai aizsardzībai vajadzīgus pasākumus.

3. Pildot pienākumus atbilstoši 1. un 2. punktam, katra dalībvalsts, neierobežojot citus šīs konvencijas noteikumus, piemēro – ciktāl tas ir saprātīgi un praktiski iespējams – turpmāk minētos kodolmateriālu un kodoliekārtu fiziskās aizsardzības pamatprincipus.

A PAMATPRINCIPS. Valsts atbildība

Par fiziskās aizsardzības režīma izveidošanu, īstenošanu un paturēšanu spēkā valstī pilnībā ir atbildīga attiecīgā valsts.

B PAMATPRINCIPS. Atbildība starptautiskās pārvadāšanas laikā

Valsts atbildība par nodrošinājumu, lai kodolmateriāli būtu atbilstoši aizsargāti, attiecas arī uz starptautisko pārvadāšanu no tās, līdz attiecīgā atbildība ir pienācīgi nodota citai valstij.

C PAMATPRINCIPS. Tiesiskais un normatīvais regulējums

Valsts ir atbildīga par tiesiskā un normatīvā regulējuma noteikšanu un paturēšanu spēkā fiziskās aizsardzības reglamentēšanai. Jāparedz piemērojamo fiziskās aizsardzības prasību noteikšana un jāiekļauj vērtēšanas un licencēšanas sistēma vai citas procedūras atļaujas piešķiršanai. Šajā regulējumā jāiekļauj kodoliekārtu un transporta inspicēšanas sistēma, lai pārbaudītu licences vai cita atļaujoša dokumenta atbilstību piemērojamām prasībām un nosacījumiem un lai izveidotu piemērojamo prasību un nosacījumu izpildes līdzekļus, tostarp efektīvas sankcijas.

D PAMATPRINCIPS. Kompetentā iestāde

Valstij jāizveido vai jāieceļ kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par tiesiskā un reglamentējošā pamata īstenošanu un tai piešķirtās atbildības realizēšanai ir nodrošināta ar atbilstošu pilnvarojumu, kompetenci un finanšu un cilvēku resursiem. Valstij jāveic pasākumi, lai nodrošinātu efektīvu neatkarību starp valsts kompetentās iestādes funkcijām un citu par kodolenerģijas veicināšanu vai izmantošanu atbildīgu struktūru funkcijām.

E PAMATPRINCIPS. Licenču turētāju atbildība

Ir skaidri jānosaka atbildība par fiziskās aizsardzības dažādo sastāvdaļu īstenošanu valstī. Valstij ir jānodrošina, lai galvenie atbildīgie par kodolmateriālu vai kodoliekārtu fiziskās aizsardzības īstenošanu būtu attiecīgo licenču vai citu atļaujošu dokumentu turētāji (piemēram, operatori vai nosūtītāji).

F PAMATPRINCIPS. Drošības kultūra

Visām organizācijām, kas ir iesaistītas fiziskās aizsardzības īstenošanā, pienācīga prioritāte jāpiešķir drošības kultūrai, tās attīstībai un saglabāšanai, kas ir nepieciešama, lai nodrošinātu tās efektīvu īstenošanu visā organizācijā.

G PAMATPRINCIPS. Apdraudējums

Valsts fiziskajai aizsardzībai jāpamatojas uz valsts pašreizējo apdraudējuma novērtējumu.

H PAMATPRINCIPS. Diferencēta pieeja

Fiziskās aizsardzības prasības jānosaka pēc diferencētas pieejas, ņemot vērā pašreizējo apdraudējuma novērtējumu, relatīvo pievilcīgumu, materiālu īpašības un iespējamās sekas saistībā ar kodolmateriālu nesankcionētu izvešanu un ar sabotāžu attiecībā uz kodolmateriāliem vai kodoliekārtām.

I PAMATPRINCIPS. Pamatīga aizsardzība

Valsts prasībām attiecībā uz fizisko aizsardzību jāatspoguļo koncepcija par vairākiem aizsardzības līmeņiem un metodēm (strukturālām vai citām tehniskām, personāla un organizatoriskām), kas pretiniekam ir jāpārvar vai jāapiet, lai viņš sasniegtu savus mērķus.

J PAMATPRINCIPS. Kvalitātes nodrošināšana

Lai nodrošinātu pārliecību, ka noteiktās prasības attiecībā uz visām fiziskajā aizsardzībā svarīgajām darbībām ir izpildītas, ir jāizveido un jāievieš kvalitātes nodrošināšanas politika un kvalitātes nodrošināšanas programmas.

K PAMATPRINCIPS. Ārkārtas rīcības plāni

Visiem licenču turētājiem un attiecīgajām iestādēm ir jā sagatavo ārkārtas rīcības (avārijas situācijas) plāni un pienācīgi jāveic mācības, lai reaģētu uz nesankcionētu kodolmateriālu izvešanu vai kodoliekārtu vai kodolmateriālu sabotāžu, vai mēģinājumiem to veikt.

L PAMATPRINCIPS. Konfidencialitāte

Valstij jāizstrādā prasības, lai aizsargātu tādas informācijas konfidencialitāti, kuras nesankcionēta atklāšana varētu apdraudēt kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību.

4. a) Šā panta noteikumi nav piemērojami attiecībā uz kodolmateriāliem, par ko dalībvalsts pamatoti nolēmj, ka uz tiem nav jāattiecinā saskaņā ar 1. punktu izveidotais fiziskās aizsardzības režīms, ņemot vērā materiālu dabu, to daudzumu un relatīvo pievilcību, un potenciālās radioloģiskās un citas sekas, kas saistītas ar nesankcionētu rīcību, kura vērsta pret tiem, un to apdraudējuma pašreizējo novērtējumu.

- b) Kodolmateriāli, uz kuriem neattiecas šā panta noteikumi, ievērojot a) apakšpunktu, ir jāaizsargā saskaņā ar apdomīgas pārvaldības praksi.

3. pants

Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus savas valsts tiesību aktu sistēmā un saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem, lai, ciktāl tas ir praktiski īstenojams, starptautiskās kodolpārvadāšanas laikā nodrošinātu, ka tās teritorijā vai uz tās jurisdikcijā esoša kuģa vai gaisakuģi, ciktāl tāds kuģis vai gaisakuģis ir iesaistīts pārvadāšana uz attiecīgo valsti vai no tās, kodolmateriāli ir aizsargāti I pielikumā aprakstītajos līmeņos.

4. pants

1. Neviena dalībvalsts neeksportē vai neatļauj eksportēt kodolmateriālus, ja vien dalībvalsts nav saņēmusi garantijas, ka tādi materiāli starptautiskās kodolpārvadāšanas laikā būs aizsargāti I pielikumā aprakstītajos līmeņos.

2. Neviena dalībvalsts neimportē vai neatļauj importēt kodolmateriālus no valsts, kas nav šīs konvencijas dalībvalsts, ja vien dalībvalsts nav saņēmusi garantijas, ka tādi materiāli starptautiskās kodolpārvadāšanas laikā būs aizsargāti I pielikumā aprakstītajos līmeņos.

3. Dalībvalsts neatļauj kodolmateriālu tranzītu starp valstīm, kas nav šīs konvencijas līgumslēdzējas puses, savā teritorijā pa sauszemi vai iekšzemes ūdensceļiem, vai caur savām lidostām vai jūras ostām, ja vien dalībvalsts nav saņēmusi garantijas, ciktāl tas ir praktiski iespējams, ka tādi materiāli starptautiskās kodolpārvadāšanas laikā būs aizsargāti I pielikumā aprakstītajos līmeņos.

4. Katra dalībvalsts savas valsts tiesību aktu sistēmā piemēro I pielikumā aprakstītos fiziskās aizsardzības līmeņus kodolmateriāliem, ko transportē no minētās valsts vienas daļas uz citu tās pašas valsts daļu caur starptautiskajiem ūdeņiem vai gaisa telpu.

5. Dalībvalsts, kas ir atbildīga par garantiju saņemšanu, ka kodolmateriāli būs aizsargāti I pielikumā aprakstītajos līmeņos saskaņā ar 1. līdz 3. punktu, iepriekš noskaidro un informē valstis, caur kurām kodolmateriālus ir paredzēts vest tranzītā pa zemesceļiem vai iekšējiem ūdensceļiem, vai kuru lidostās vai jūras ostās ir paredzēts tos ievest.

6. Atbildību par 1. punktā minēto garantiju saņemšanu, savstarpēji vienojoties, var nodot dalībvalstij, kas pārvadāšanā ir iesaistīta kā importētāja valsts.

7. Nekas šajā pantā nav interpretējams kā tāds, kas jebkādā veidā ietekmē valsts teritoriālo suverenitāti un jurisdikciju, tostarp suverenitāti un jurisdikciju pār tās gaisa telpu un teritoriālo jūru.

5. pants

1. Dalībvalstis nosaka un tieši vai caur Starptautisko Atomenerģijas aģentūru cita citai dara zināmu kontaktpunktu attiecībā uz jautājumiem, uz kuriem attiecas šīs konvencijas darbības joma.

2. Zādzības, laupīšanas vai citas nesankcionētas kodolmateriālu paņemšanas vai šādas darbības apdraudējuma gadījumā dalībvalstis saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem maksimāli realizējamā pakāpē nodrošina sadarbību un palīdzību tādu materiālu atgūšanā un aizsardzībā ikvienai valstij, kas to lūdz. Jo īpaši:

- a) dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai iespējami drīz informētu citas valstis, uz kurām, kā tai šķiet, tas attiecas, par kodolmateriālu zādzību, laupīšanu vai citu nesankcionētu paņemšanu vai tādu ticamu apdraudējumu un attiecīgā gadījumā informētu Starptautisko Atomenerģijas aģentūru un citas attiecīgās starptautiskās organizācijas;

b) tā darot, attiecīgās dalībvalstis atkarībā no apstākļiem apmainās ar informāciju savstarpēji, ar Starptautisko Atomenerģijas aģentūru un citām attiecīgām starptautiskām organizācijām, lai aizsargātu apdraudētos kodolmateriālus, pārbaudītu pārvadāšanas konteineru neskartību vai atgūtu nesankcionēti paņemtos kodolmateriālus un:

i) koordinē to rīcību pa diplomātiskajiem un citiem kanāliem;

ii) sniedz palīdzību, ja tā tiek lūgta;

iii) nodrošina nozagto vai iepriekš minēto notikumu dēļ trūkstozo kodolmateriālu, kas ir atgūti, atdošanu atpakaļ.

Norādītās sadarbības īstenošanas līdzekļus nosaka attiecīgās dalībvalstis.

3. Kodolmateriālu vai kodoliekārtu sabotāžas ticamu draudu gadījumā vai arī kodolmateriālu vai kodoliekārtu sabotāžas gadījumā dalībvalstis maksimāli iespējamā pakāpē saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem un atbilstoši savām attiecīgajām saistībām saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem sadarbojas šādi:

a) ja dalībvalstij ir zināms par kodolmateriālu vai kodoliekārtu ticamiem sabotāžas draudiem citā valstī, pirmā minētā valsts pieņem lēmumu par piemērotiem pasākumiem, kas jāveic, lai iespējami ātrāk informētu attiecīgo valsti un vajadzības gadījumā Starptautisko Atomenerģijas aģentūru un citas attiecīgās starptautiskās organizācijas par minētajiem draudiem, lai sabotāžu novērstu;

b) kodolmateriālu vai kodoliekārtas sabotāžas gadījumā dalībvalstī un ja, atbilstoši tās uzskatiem citas valstis varētu tikt radioloģiski ietekmētas, pirmā valsts, neierobežojot citas savas saistības atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem, veic vajadzīgos pasākumus, lai iespējami ātrāk informētu valsti vai valstis, kas varētu tikt radioloģiski ietekmētas, un lai informētu Starptautisko Atomenerģijas aģentūru un citas attiecīgās starptautiskās organizācijas nolūkā līdz minimumam samazināt vai atvieglot sabotāžas radioloģiskās sekas;

c) ja a) un b) apakšpunktu kontekstā dalībvalsts lūdz palīdzību, katra dalībvalsts, kurai adresēts palīdzības lūgums, tūlīt pieņem lēmumu un lūgumu izteikušo dalībvalsti tieši vai caur Starptautisko Atomenerģijas aģentūru informē, vai tā spēj sniegt lūgto palīdzību, kā arī informē par palīdzības, ko tā varētu sniegt, apjomu un termiņiem;

d) koordinēšana un sadarbība atbilstoši a) līdz c) apakšpunktiem notiek caur diplomātiskajiem vai citiem kanāliem. Attiecīgās dalībvalstis divpusēji vai daudzpusēji nosaka minētās sadarbības īstenošanas līdzekļus.

4. Dalībvalstis cita ar citu sadarbojas vai vajadzības gadījumā apspriežas tieši vai caur Starptautisko Atomenerģijas aģentūru un citām attiecīgām starptautiskajām organizācijām, lai iegūtu pamatnostādnes par kodolmateriālu fiziskās aizsardzības sistēmu uzbūvi, uzturēšanu un uzlabošanu starptautiskajos pārvadājumos.

5. Dalībvalsts var apspriesties un vajadzības gadījumā sadarboties ar citām dalībvalstīm tieši vai caur Starptautisko Atomenerģijas aģentūru un citām attiecīgām starptautiskajām organizācijām, lai uzzinātu to pamatnostādnes attiecībā uz savas valsts kodolmateriālu fiziskās aizsardzības sistēmas uzbūvi, uzturēšanu un uzlabošanu vietējā izmantošanā, glabāšanā un pārvadāšanā un attiecībā uz kodoliekārtām.

6. pants

1. Dalībvalstis atbilstoši savas valsts tiesību aktiem veic vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu tās informācijas konfidencialitāti, ko valstis konfidenciali saņem no citas dalībvalsts saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem vai piedaloties darbībā, ko veic šīs konvencijas īstenošanai. Ja dalībvalstis konfidenciali sniedz informāciju starptautiskajām organizācijām vai valstīm, kas nav šīs konvencijas līgumslēdzējas puses, tās veic pasākumus, lai nodrošinātu šādas informācijas konfidencialitātes aizsardzību. Dalībvalsts, kas ir saņēmusi konfidencialu informāciju no citas dalībvalsts, attiecīgo informāciju var sniegt trešajām pusēm tikai ar minētās citas dalībvalsts piekrišanu.

2. Šajā konvencijā nav noteikta prasības dalībvalstīm sniegt jebkādu informāciju, kuru tām nav atļauts sniegt saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai kura apdraudētu attiecīgās valsts drošību vai kodolmateriālu vai kodoliekārtu fizisko aizsardzību.

7. pants

1. Tīša:

a) rīcība, kas nav likumīgi atļauta un ir kodolmateriālu saņemšana, valdījums, izmantošana, nodošana, izmaiņšana, likvidēšana vai izkļiedēšana un kas izraisa vai var izraisīt kādas personas nāvi vai smagu miesas bojājumu vai būtisku kaitējumu īpašumam vai videi;

b) kodolmateriālu zādzība vai laupīšana;

c) kodolmateriālu piesavināšanās vai krāpnieciska iegādāšanās;

d) rīcība, kas ir kodolmateriālu vešana, sūtīšana vai pārvietošana uz valsti vai ārā no tās bez likumīgas atļaujas;

e) rīcība, kas ir vērsta pret kodoliekārtu, vai rīcība, kas traucē kodoliekārtas darbību, ja pārkāpējs tīši izraisa vai ja viņš zina, ka rīcība var izraisīt kādas personas nāvi vai smagu miesas bojājumu, vai būtisku kaitējumu īpašumam vai videi, iedarbojoties starojumam vai izplūstot radioaktīvajām vielām, ja vien minētā rīcība nav veikta atbilstoši tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā kodoliekārta atrodas;

f) rīcība, kas ir kodolmateriālu pieprasīšana, pielietojot draudus vai spēku, vai jebkuru citu iebiedēšanas veidu;

g) draudi:

i) izmantot kodolmateriālus, lai izraisītu kādas personas nāvi vai smagu miesas bojājumu vai būtisku kaitējumu īpašumam vai videi vai lai izdarītu e) apakšpunktā aprakstīto nodarījumu; vai

ii) izdarīt b) un e) apakšpunktā aprakstīto nodarījumu, lai piespiestu fizisku vai juridisku personu, starptautisku organizāciju vai valsti izdarīt vai atteikties izdarīt kādu darbību;

h) mēģinājums izdarīt kādu a) līdz e) apakšpunktā aprakstīto nodarījumu;

i) rīcība, kas ir piedalīšanās jebkurā a) līdz h) apakšpunktā aprakstītajā nodarījumā;

j) rīcība, ko veic persona, kura organizē vai virza citus izdarīt a) līdz h) apakšpunktā aprakstīto nodarījumu; un

k) rīcība, kas dod ieguldījumu jebkurā a) līdz h) apakšpunktā aprakstītā nodarījumā, kuru veic personu grupa, rīkojoties ar kopīgu nolūku; šāda rīcība ir tīša un:

i) to veic ar mērķi veicināt grupas noziedzīgo darbību vai noziedzīgo nolūku, ja tāda darbība vai nolūks iekļauj a) līdz g) apakšpunktā aprakstīto nodarījumu veikšanu; vai

ii) to veic, zinot par grupas nodomu izdarīt a) līdz g) apakšpunktā aprakstīto nodarījumu, ir nodarījums, kas katrā dalībvalstī tiek sodīta saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

2. Katra dalībvalsts par šajā pantā aprakstītajiem nodarījumiem paredz atbilstošus sodus, kurus piemērojot, ņem vērā to būtiskumu.

8. pants

1. Katra dalībvalsts veic tādus pasākumus, kādi var būt vajadzīgi, lai noteiktu savu jurisdikciju pār 7. pantā norādītajiem nodarījumiem šādos gadījumos:

a) ja nodarījums ir veikts attiecīgās valsts teritorijā vai attiecīgajā valstī reģistrētā kuģī vai gaisa kuģī;

b) ja iespējamais likumpārkāpējs ir attiecīgās valsts valstspiederīgais.

2. Tāpat katra dalībvalsts veic tādus pasākumus, kādi var būt nepieciešami, lai noteiktu savu jurisdikciju pār attiecīgajiem nodarījumiem gadījumos, ja iespējamais likumpārkāpējs atrodas tās teritorijā, un tā viņu saskaņā ar 11. pantu neizdod kādai no 1. punktā norādītajām valstīm.

3. Šī konvencija neizslēdz nevienas valsts kriminālo jurisdikciju, ko īsteno saskaņā ar kādas valsts tiesību aktiem.

4. Papildus 1. un 2. punktā minētajām dalībvalstīm katra dalībvalsts atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem var noteikt savu jurisdikciju pār 7. pantā norādītajiem nodarījumiem, ja tā ir iesaistīta starptautiskajā kodolpārvadāšanā kā eksportētāja vai importētāja valsts.

9. pants

Būdamas pārliecinātas, ka apstākļi to prasa, dalībvalstis, kuru teritorijā atrodas iespējamais likumpārkāpējs, veic vajadzīgos pasākumus, tostarp aizturēšanu, atbilstoši saviem valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu viņa klātbūtni kriminālvajāšanas vai izdošanas nolūkā. Pasākumus, kas veikti saskaņā ar šo pantu, tūlīt paziņo valstīm, kurām ir jānosaka jurisdikcija saskaņā ar 8. pantu, un vajadzības gadījumā visām citām valstīm, uz kurām tas attiecas.

10. pants

Dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas iespējamais likumpārkāpējs, ja tā viņu neizdod, bez nekādiem izņēmumiem un bez nepamatotas kavēšanās lietu iesniedz izskatīšanai savās kompetentajās varas iestādēs, lai uzsāktu kriminālvajāšanu saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem.

11. pants

1. Nodarījumus, kas norādīti 7. pantā, uzskata par nodarījumiem, kuru dēļ var piemērot izdošanu un kuri iekļaujami jebkurā starp dalībvalstīm pastāvošā līgumā par izdošanu. Dalībvalstis apņemas minētos nodarījumus iekļaut katrā līgumā par izdošanu, kas nākotnē starp tām tiks noslēgts.

2. Ja dalībvalsts, kas veic izdošanu tikai pamatojoties uz attiecīga līguma pastāvēšanu, saņem izdošanas pieprasījumu no citas dalībvalsts, ar ko tai nav līguma par izdošanu, tā var izvēlēties šo konvenciju uzskatīt par tiesisko pamatu izdošanai attiecībā uz minētajiem nodarījumiem. Uz izdošanu attiecas citi nosacījumi, ko paredz pieprasījumu saņēmušās valsts tiesību akti.

3. Dalībvalstis, kas veic izdošanu tikai pamatojoties uz attiecīga līguma pastāvēšanu, savā starpā atzīst minētos nodarījumus par nodarījumiem, kuru dēļ var piemērot izdošanu atkarībā no nosacījumiem, ko paredz pieprasījumu saņēmušās valsts tiesību akti.

4. Izdošanai starp dalībvalstīm katru no nodarījumiem uzskata par tādu, kas ir bijis izdarīts ne tikai vietā, kurā tas noticis, bet arī to dalībvalstu teritorijās, kurām prasīts noteikt savu jurisdikciju saskaņā ar 8. panta 1. punktu.

11.A pants

Izdošanas vai savstarpējās tiesiskās palīdzības īstenošanai nevienam no 7. pantā izklāstītajiem nodarījumiem neuzskata par politisku nodarījumu vai par politisku motīvu inspirētu nodarījumu. Tādējādi pieprasījumu par izdošanu vai par savstarpēju tiesisko palīdzību, kas pamatojas uz šādu nodarījumu, nevar atteikt, pamatojoties tikai uz to, ka tas attiecas uz politisku nodarījumu, nodarījumu, kas ir saistīts ar politisku nodarījumu vai politisku motīvu inspirētu nodarījumu.

11.B pants

Nekas šajā konvencijā nav interpretējams tādā veidā, kas uzliek pienākumu izdot vai sniegt savstarpējo tiesisko palīdzību, ja pieprasījumu saņēmušajai dalībvalstij ir pienācīgs pamats uzskatīt, ka prasība par izdošanu attiecībā uz 7. pantā izklāstītajiem nodarījumiem ir izteikta, lai veiktu personas kriminālvajāšanu vai personu sodītu tās rases, reliģijas, valsts piederības, etniskās izcelsmes vai politisko uzskatu dēļ vai ka piekrišana prasībai radītu kaitējumu attiecīgās personas stāvoklim kāda no minētiem iemesliem dēļ.

12. pants

Jebkurai personai, attiecībā uz kuru tiek veikta kriminālvajāšana saistībā ar kādu no 7. pantā izklāstītajiem nodarījumiem, ir garantēta taisnīga attieksme visos tiesvedības posmos.

13. pants

1. Dalībvalstis cita citai sniedz vislielāko palīdzību saistībā ar kriminālvajāšanu, ko veic attiecībā uz 7. pantā izklāstītajiem nodarījumiem, tostarp sniedz savā rīcībā esošos pierādījumus, kas vajadzīgi tiesvedībai. Visos gadījumos piemēro pieprasījumu saņēmušās valsts tiesību aktus.

2. Panta 1. punkta noteikumi neietekmē saistības, kas atbilst citiem divpusējiem vai daudzpusējiem līgumiem un kas kopumā vai daļēji reglamentē vai reglamentēs savstarpējo palīdzību krimināllietās.

13.A pants

Nekas šajā konvencijā neietekmē kodoltehnoloģijas miermīļīgiem nolūkiem nodošanu, ko veic kodolmateriālu un kodoliekārtu fiziskās aizsardzības stiprināšanai.

14. pants

1. Katra dalībvalsts informē depozitāru par saviem normatīvajiem aktiem, ar ko tā realizē šo konvenciju. Depozitārs šādu informāciju regulāri dara zināmu visām dalībvalstīm.

2. Dalībvalsts, kurā veic iespējamā likumpārkāpēja kriminālvajāšanu, ja vien tas praktiski ir iespējams, vispirms galīgo tiesvedības iznākumu paziņo valstīm, uz kurām tas tieši attiecas. Dalībvalsts galīgo iznākumu dara zināmu arī depozitāram, kurš informē visas valstis.

3. Ja nodarījums ir saistīts ar kodolmateriāliem, ko izmanto, glabā vai pārvadā valsts iekšienē, un gan iespējamais likumpārkāpējs, gan kodolmateriāli paliek dalībvalsts teritorijā, kurā izdarīts kriminālpārkāpums, vai ja nodarījums saistīts ar kodoliekārtu un iespējamais likumpārkāpējs paliek dalībvalsts teritorijā, kurā izdarīts kriminālpārkāpums, nekā šajā konvencijā nav interpretējams tādā veidā, kas prasa attiecīgajai dalībvalstij sniegt informāciju par krimināllietu, kas izriet no šāda nodarījuma.

15. pants

Pielikumi ir šīs konvencijas neatņemama sastāvdaļa.

16. pants

1. Depozitārs sasauk dalībvalstu konferenci piecus gadus pēc 2005. gada 8. jūlijā pieņemtā grozījuma stāšanās spēkā, lai pārskatītu šīs konvencijas īstenošanu un tās atbilstību attiecībā uz preambulu, rezolutīvo daļu kopumā un pielikumiem, ņemot vērā tajā laikā dominējošo situāciju.

2. Pēc tam intervālos, kas nav mazāki par pieciem gadiem, dalībvalstu vairākums var panākt turpmāko konferenci sasaukšanu ar tādu pašu mērķi, iesniedzot šādā nolūkā depozitāram priekšlikumu.

17. pants

1. Strīda gadījumā starp divām vai vairākām dalībvalstīm par šīs konvencijas interpretāciju vai piemērošanu dalībvalstis konsultējas, lai strīdu atrisinātu sarunās vai ar citiem miermīļīgiem strīdu risināšanas līdzekļiem, kas pieņemami visām strīda pusēm.

2. Jebkuru šāda veida strīdu, ko nevar nokārtot 1. punktā paredzētajā veidā, pēc jebkuras strīda puses pieprasījuma iesniedz izskatīšanai šķīrējtiesā vai lūdz izskatīt Starptautiskajā Tiesā. Ja strīds ir iesniegts izskatīšanai šķīrējtiesā, tad, ja sešu mēnešu laikā pēc pieprasījuma dienas puses nespēj vienoties par šķīrējtiesas izveidošanu, puse var lūgt Starptautiskās Tiesas priekšsēdētāju vai Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālsekretāru iecelt vienu vai vairākus šķīrējtiesnešus. Strīda pušu konfliktējošu lūgumu gadījumā prioritāte ir lūgumam, kas izteikts Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālsekretāram.

3. Katra dalībvalsts var šīs konvencijas parakstīšanas, ratificēšanas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā paziņot, ka tā sev neuzskata par saistošām kādu vai abas no 2. punktā paredzētajām strīdu nokārtošanas procedūrām. Citām dalībvalstīm nav saistoša 2. punktā paredzētā strīda nokārtošanas procedūra attiecībā uz dalībvalsti, kas ir izdarījusi atrunu attiecībā uz minēto procedūru.

4. Jebkura dalībvalsts, kas saskaņā ar 3. punktu ir izdarījusi atrunu, minēto atrunu katrā laikā var atsaukt, iesniedzot paziņojumu depozitāram.

18. pants

1. Šī konvencija ir atvērta parakstīšanai visām valstīm Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras mītnē Vīnē un Apvienoto Nāciju Organizācijas galvenajā mītnē Ņujorkā no 1980. gada 3. marta, līdz tā stāsies spēkā.

2. Parakstītājas valstis šo konvenciju ratificē, pieņem vai apstiprina.

3. Pēc šīs konvencijas stāšanās spēkā tā būs atvērta visām valstīm, lai tai pievienotos.

4. a) Šī konvencija ir atvērta integrācijas vai cita veida starptautiskajām un reģionālajām organizācijām, lai to parakstītu vai tai pievienotos, ar nosacījumu, ka jebkura šāda organizācija ir suverēnu valstu dibināta un tai ir kompetence attiecībā uz pārrunu vešanu par starptautiskiem nolīgumiem, to noslēgšanu un piemērošanu jautājumos, ko iekļauj šī konvencija.

b) Savas kompetences jautājumos tāda organizācija pati savā vārdā īsteno tiesības un pilda pienākumus, kurus šī konvencija attiecina uz dalībvalstīm.

c) Kļūstot par šīs konvencijas līgumslēdzēju pusi, tāda organizācija iesniedz depozitāram deklarāciju, kurā norādīts, kuras valstis ir tās locekles un kuri šīs konvencijas panti tai nav piemērojami.

d) Tādai organizācijai nav balsstiesību papildus tās dalībvalstu balsīm.

5. Ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentus deponē depozitāram.

19. pants

1. Šī konvencija stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc datuma, kad depozitāram ir deponēts divdesmit pirmais ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instruments.

2. Attiecībā uz katru valsti, kas ratificē, pieņem vai apstiprina konvenciju vai tai pievienojas pēc divdesmit pirmā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumenta deponēšanas datuma, konvencijas stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad tāda valsts ir deponējusi ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu.

20. pants

1. Neierobežojot 16. pantu, dalībvalsts var ierosināt šīs konvencijas grozījumus. Ierosināto grozījumu iesniedz depozitāram, kas to tūlīt izplata visām dalībvalstīm. Ja dalībvalstu vairākums pieprasa depozitāram sasaukt konferenci, lai apsvērtu ierosinātos grozījumus, depozitārs uzaicina visas dalībvalstis piedalīties tādā konferencē, kas sākas vismaz trīsdesmit dienas pēc uzaicinājumu izsūtīšanas. Jebkuru grozījumu, ko konference ir pieņēmusi ar divu trešdaļu balsu vairākumu, depozitārs tūlīt izplata visām dalībvalstīm.

2. Grozījums stājas spēkā attiecībā uz katru dalībvalsti, kas deponē savu grozījuma ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumentu trīsdesmitajā dienā pēc datuma, kad divas trešdaļas dalībvalstu depozitāram ir deponējušas savus ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumentus. Pēc tam grozījums stājas spēkā attiecībā uz jebkuru citu dalībvalsti dienā, kad attiecīgā dalībvalsts deponē savu grozījuma ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumentu.

21. pants

1. Jebkura dalībvalsts var denonsēt šo konvenciju ar rakstisku paziņojumu depozitāram.
2. Denonsēšana stājas spēkā simts astoņdesmit dienas pēc datuma, kurā depozitārs ir saņēmis attiecīgo paziņojumu.

22. pants

Depozitārs tūlīt paziņo visām valstīm par:

- a) katru šīs konvencijas parakstīšanu;
- b) katru ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenta deponēšanu;
- c) katru atrunu vai atsaukšanu saskaņā ar 17. pantu;
- d) katru paziņojumu, ko sniegusi organizācija saskaņā ar 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu;
- e) šīs konvencijas stāšanos spēkā;
- f) katru šīs konvencijas grozījuma stāšanos spēkā; un
- g) katru denonsēšanu saskaņā ar 21. pantu.

23. pants

Šīs konvencijas oriģinālu, kura teksti angļu, arābu, franču, krievu, ķīniešu un spāņu valodā ir vienādi autentiski, deponē Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras ģenerāldirektoram, kurš apliecināts tā kopijas nosūta visām valstīm.

*I PIELIKUMS***Fiziskās aizsardzības līmeņi, kas jāpiemēro II pielikumā kategorijās iedalītajiem kodolmateriāliem starptautiskajos pārvadājumos**

1. Kodolmateriālu fiziskās aizsardzības līmeņos ar starptautisko kodolmateriālu pārvadāšanu saistītajā glabāšanas laikā ir iekļauta:
 - a) III kategorijas materiāliem – glabāšana telpā, kurai pieeja tiek kontrolēta;
 - b) II kategorijas materiāliem – glabāšana pastāvīgā sargu vai elektronisko ierīču uzraudzībā telpā, kam apkārt ir fizisks norobežojums ar ierobežotu atbilstoši kontrolējamu iekļūšanas vietu skaitu, vai telpā ar līdzvērtīgu fiziskās aizsardzības līmeni;
 - c) I kategorijas materiāliem – glabāšana aizsargātā telpā, kā noteikts iepriekš II kategorijai un kur turklāt atļauts iekļūt tikai personām, kuras atzītas par uzticamām, turklāt tādu sargu uzraudzībā, kas var tūlīt sazināties ar attiecīgiem ātrās reaģēšanas spēkiem. Īpašiem pasākumiem, ko veic šajā kontekstā, par mērķi jāizvirza jebkura uzbrukuma, neatļautas iekļūšanas vai neatļautas materiālu izvešanas atklāšana un novēršana.
 2. Kodolmateriālu fiziskās aizsardzības līmeņos starptautiskās pārvadāšanas laikā ir iekļauts:
 - a) II un III kategorijas materiālu pārvadāšana notiek saskaņā ar īpašiem piesardzības pasākumiem, tostarp iepriekšēju sūtītāja, saņēmēja un pārvadātāja vienošanos un iepriekšēju fizisko vai juridisko personu vienošanos, kas atbilst eksportētājas un importētājas valsts jurisdikcijai un noteikumiem un kurā noteikts laiks, vieta un atbildības nodošanas procedūras saistībā ar pārvadājumiem;
 - b) I kategorijas materiālu pārvadāšana notiek saskaņā ar īpašajiem iepriekš II un III kategorijai noteiktajiem piesardzības pasākumiem, turklāt pastāvīgā eskorta uzraudzībā un apstākļos, kas nodrošina tūlītēju saziņu ar attiecīgiem ātrās reaģēšanas spēkiem;
 - c) attiecībā uz urānu, kas nav rūdas vai rūdas atlieku veidā, pārvadājumu aizsardzība attiecībā uz daudzumiem, kas ir lielāki par 500 kilogramiem urāna, iekļauj iepriekšēju paziņojumu par sūtījumu, norādot transporta veidu, sagaidāmo pienākšanas laiku un sūtījuma saņemšanas apstiprinājumu.
-

II PIELIKUMS

Tabula: Kodolmateriālu iedalīšana kategorijās

Materiāls	Veids	Kategorija		
		I	II	III ^(c)
1. Plutonijs ^(a)	Neapstarots ^(b)	2 kg vai vairāk	Mazāk par 2 kg, bet vairāk par 500 g	500 g vai mazāk, bet vairāk par 15 g
2. Urāns-235	Neapstarots ^(b)	5 kg vai vairāk	Mazāk par 5 kg, bet vairāk par 1 kg 10 kg vai vairāk	1 kg vai mazāk, bet vairāk par 15 g
	— Urāns, bagātināts līdz 20 % ²³⁵ U vai vairāk			Mazāk par 10 kg, bet vairāk par 1 kg
	— Urāns, bagātināts līdz 10 % ²³⁵ U, bet mazāk par 20 %			10 kg vai vairāk
3. Urāns-233	— Urāns, bagātināts virs dabiskā satura, bet mazāk par 10 % ²³⁵ U	2 kg vai vairāk	Mazāk par 2 kg, bet vairāk par 500 g	500 g vai mazāk, bet vairāk par 15 g
	Neapstarots ^(b)			
4. Apstarota degviela			Vājināts vai dabiskais urāns, torijs vai maz bagātināta degviela (skaldmateriāla saturs mazāks par 10 %) ^(d) ^(e)	

^(a) Viss plutonijs, izņemot plutoniju ar izotopu koncentrāciju, kas pārsniedz 80 % plutonija-238.

^(b) Materiāls, kas nav apstarots reaktorā, vai materiāls, kas ir apstarots reaktorā, bet kura starojuma līmenis ir vienāds vai mazāks nekā 1 grejs stundā (100 radi stundā) viena metra atstatumā bez ekrāna.

^(c) Daudzumi, kas neatbilst III kategorijai, un dabiskais urāns jāaizsargā saskaņā ar apdomīgas pārvaldības praksi.

^(d) Kaut arī ir ieteicams šīs aizsardzības līmenis, pēc specifisku apstākļu novērtēšanas valstīm varētu būt iespēja izvēlēties piešķirt atšķirīgu fiziskās aizsardzības kategoriju.

^(e) Citai degvielai, kas sava sākotnējā skaldmateriāla satura dēļ ir klasificēta I un II kategorijā pirms apstarošanas, var samazināt vienu kategorijas līmeni, ja starojuma līmenis no degvielas ir lielāks nekā 1 grejs stundā (100 radi stundā) viena metra atstatumā bez ekrāna.

2. PIELIKUMS

Eiropas Atomenerģijas kopienas deklarācija saskaņā ar konvencijas 18. panta 4. punktu un 17. panta 3. punktu

Pašlaik Eiropas Atomenerģijas kopienas locekles ir šādas valstis: Beļģijas Karaliste, Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika, Īrija, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārijas Republika, Maltas Republika, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Polijas Republika, Portugāles Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste.

Kopiena deklarē, ka Konvencijas par kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību 8. līdz 13. pants un 14. panta 2. un 3. punkts tai nav piemērojams.

Turklāt saskaņā ar minētās konvencijas 17. panta 3. punktu Kopiena tāpat paziņo, ka, tā kā tikai valstis var būt puses lietās, kura izskata Starptautiskajā Tiesā, Kopienai saistoša ir tikai 17. panta 2. punktā minētā šķērējtiesas procedūra.

3. PIELIKUMS

PILNVARA

Es, apakšā parakstīties,, Eiropas Kopienų Komisijas loceklis, kas ir atbildīgs par ārējām attiecībām un Eiropas kaimiņattiecību politiku, ar šo apstiprinu, ka

..... k-dze/k-gs

Eiropas Komisijas delegācijas vadītājs

starptautiskajās organizācijās Vīnē

ir pilnvarots Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā deponēt Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras direktoram instrumentu, ar ko pievienojas Konvencijai par kodolmateriālu un kodoliekārtu fizisko aizsardzību.

Briselē,